

22.12.1978

א מ א

אהבנו את אמא שלנו אשר כל כוחה ונפשה היו קודש לילדיה
ונכדיה.

תמיד כאשר שמעתי את הסיפורים על האם היהודיה הרגשתי שאמא
שלי היא התגלמות האידישע מאמע'.

במשך תקופת ילדותינו אמא פינקה אותנו והעניקה לנו רגש אמה
לאין גבול ובכך יצרה עבורינו בית חם ודואג.

דאגתה ומסירותה לילדיה ונכדיה נמשכו גם כל תקופת מחלתה ואפילו
בשעותיה האחרונות הרבתה להתעניין ולדאוג לכולם. אמא היתה
אדם פשוט, חברה רגילה בקיבוץ.

בפשטותה היתה גדולתה. היא היתה עובדת למופת וכל עבודה עשתה
בחרוצות ובמסירות רבה.

אמא היתה עבורי סמל הבריאות ומעולם לא האמנתי שאי-פעם תיפול
למשכב.

לפני שלוש שנים חלתה אמא במחלה קשה. ידעתי כי לא תאריך ימים
וניסיתי בתקופה זו להעניק לה מעט מהחמימות והמסירות שהעניקה
לנו כל הזמן.

זכרונה של אמא יהיה שמור עמי.

חרוה

אמא שלי

מסכת אירועים רבים נפרשת לעיני, ומעטות ודלות המלים שתבטאנה.
ומה ערכן וכוחן של מילים רבות למול עצמת הקריאה: "אמא!"...
ומה אומר עוד בזכותך שלא נאמר בחדרי לב עמוקים, ולא נחפס בכולנו -
אמא שלי... שהיית צעירה, אמיצה ותוססת כשהגעת הנה, שהיית פשוטה,
וצנועה, וטובה, ויותר מהכל - אמא לכולנו - לא הצצת וראית את
כולנו, וכל חבריך שלי ווך במשך כל השנים באשדות, היית גאה ובוטחת
שידענו וחשנו אותך - אמא, אמא שלי.

זיוה